

Motion till riksdagen 2007/08:Ub380

av **Christian Holm (m)**

Avskaffande av kårobligatoriet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om avskaffande av kårobligatoriet.

Motivering

I Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, kap. 2, står följande: ”Var och en har rätt till frihet att delta i fredliga sammankomster samt till föreningsfrihet på alla nivåer, särskilt på det politiska, fackliga och medborgerliga området, vilket innebär rätten för var och en att bilda och ansluta sig till fackföreningar för att skydda sina intressen.”

Rättigheten att få organisera sig är en självklarhet. Rättigheten att slippa vara medlem i en organisation ska vara lika självklar. I demokratiska länder är denna grundläggande rättighet normalt helt okontroversiell.

Trots det tvingas Sveriges drygt 300 000 studenter varje år att lösa medlemskap i studentkårerna. Det handlar om tvångsrekryteringen till studentkårerna – det så kallade kårobligatoriet. Samtliga studerande vid Sveriges universitet och högskolor omfattas av skyldigheten att tillhöra en studentkår, som bestäms i förordningen (1983:18) om studerandekårer, nationer och studentföreningar för fakultet.

Kårobligatoriet är principiellt felaktigt och bör därför avskaffas så snart som möjligt. Obligatoriets existens är i dag ett bevis för hur liten tilltro den svenska staten har till studenternas förmåga att skapa frivilliga sammanslutningar för att tillvarata sina intressen.

Kårobligatoriets avskaffande har diskuterats i riksdagen många gånger och ett stort antal motioner har väckts i ärendet, men hittills har samtliga avslagits. Det förefaller finnas en rädsla för att kåren utan obligatoriet inte kommer att bedriva någon verksamhet och att det skulle innebära en risk för att studenter-

Fel! Okänt namn på

na inte skulle kunna tillsätta representanter i de högskoleorgan där sådana representanter finns.

Jag är övertygad om att förhållandet är det motsatta. Om studenterna ges möjlighet att själva välja att bli medlemmar i studentkåren bygger det på engagemang och inte som idag på tvång. Engagemang borgar för ett mer aktivt deltagande i verksamheten. Det ger också studentkåren en ökad legitimitet.

Vid det universitet där jag själv studerat, Karlstads universitet, liksom på de flesta andra högskolor och universitet är deltagandet i valen till kårfullmäktige mycket lågt. Det ger studentkåren en låg legitimitet. Ett frivilligt kårmedlemskap skulle uppmuntra till och även ställa krav på kåren att på ett bättre sätt nå ut och marknadsföra kårens arbete och visa på studentens mervärde av ett medlemskap. Ett frivilligt kårmedlemskap skulle, till skillnad från idag, göra studentkåren till en representant för studenterna.

Stockholm den 21 september 2007

Christian Holm (m)